

Z učitelů mých nejoblíbenějších...

Pana doktora Zumra jsem osobně poznal před 18 lety na začátku ZS 2006, kdy jsem si na Katedře filosofie FF UP zapsal jeho předmět Dějiny estetiky 1, na který navazovala v letním semestru „dvojka“. Leccos jsem měl o něm i od něj již načteno, tak jsem byl napjat, co se bude dít.

Na první přednášku přišel do místnosti naproti „trámovce“ 78letý vážný pán ve staromódním společenském obleku, který působil dojmem, že s ním nebude žádná legrace a budeme se muset moc snažit obstát.

Snad už na té první „půldruhé hodině“ se nám ale začal jevit do své pravé podoby - skromný, vlídný, sympatický a až dojemně obětavý - jezdil přednášet do Olomouce s Dějinami umění od J. Pijoana v takovém babičkovském „vandrmišku“ vlakem z Prahy (někdy i s výlukou přes Uničov) a za pár hodin se vracel zpět do Prahy). Přednášel postaru a nesmírně poutavě. Za dva semestry měl přitom obrovský úkol dostat se od Pythagorejců k soudobé estetice a nic podstatného nevynechat. Přednášky kořenil svými osobními zážitky s B. Hrabalem, V. Boudníkem, V. Preclíkem, F. Dvořákem atd.

Dotaz z pléna na konci ZS 2007, 4. prosince 2007:

student: „Můžu se zeptat – co obnáší ten zápočet?“

J. Zumr (79 r.): „Nic. Jenom vám to tam napíšu. Kolokvia jsou až na konci LS.“

To na mě taky tehdy udělalo dojem a přiznám se, že jsem ten model taky o 5 let později napodobil a rozvinul do exteriérového schématu, kdy jsme kolokvia konali většinou v kruhových altánkách v Bezručových či Smetanových sadech vzájemnou rozpravou, kde nikdo z kruhu nevystupoval, nedominoval, všichni si byli rovni. Rozpravy nevyžadovaly znalost přesných data a celých jmen, ale každý musel umět k jakékoliv celoročně probírané látce co říct a adekvátně reagovat. I to několik (ale málo) studentů nezvládlo.

Leč stejně v rámci zápočtu za ZS si pro nás připravoval takové anonymní kvízy – ale jak sám říkal - jen pro svou informaci a až v takovém „cimrmanovském“ duchu, kolik se toho na nás zatím „nalepilo“. Nic z toho nevyvozoval, jen pak veřejně četl z anonymních papírků. Vzpomínám si matně, že tam byly krom základních znalostí i dotazy na naše nejoblíbenější umělecké dílo, nejoblíbenějšího architekta, spisovatele atp.

Zdálo se mi, že v posledních letech jeho působení už bohužel studenti nevyužívali toho, na co vše by se jej mohli zeptat a s ním probrat, pro mnohé už to byl moc starý, nemoderní a překonaný pán...někteří začínali být i poněkud drzí... možná to sám i vnímal a po LS 2008 ve věku 80 let své olomoucké angažmá ukončil.

Chtěl jsem mu alespoň splnit jeho přání – navštívit olomouckou funkcionalistickou vilu, kde žil estetik Bohumil Markalous (= spisovatel Jaromír John), a tak jsem u majitelů na květen 2008 domluvil exkurzi. Dostavil se tehdy do Olomouce i se svou paní, a zatímco jsem se svou přítelkyní vymýšlel, jakou tramvají se se Zumrovými od KFI k vile dopravíme, zastavila před FF UPOL pražská limuzína s 80letým řidičem dr. Zumrem, který nás překvapeně tam suverénně odvezl.

V rámci méj disertace mi chtěl jako konsultanta doporučit svého dlouholetého přítele, ak. sochaře Vladimíra Preclíka, což už jsme však kvůli jeho úmrtí (2008) nestihli.

Setkávali jsme ale se i nadále, a tak jsme spolu vymysleli, že bych po něm Dějiny estetiky převzal, aby v OL nezanikly, leč modernizované – nahradit ukázky z Pijoana v ZS projekcemi, v LS exkurzemi apod. (stalo se od r. 2012).

Např. v r. 2014 jsme se v Praze opět sešli, aby mi připomínkoval koncept skript Dějin estetiky, který jsem si dovolil pro olomoucké studenty modernizovaně, ale lehce na kostře jeho přednášek sestavit a navrhnout v širším autorském kolektivu. Když se mi ale překvapivě zavěsil do rámě, uvědomil jsem si přece jen, že už uplynulo hodně jar od našeho seznámení... sedli jsme si do kavárny, kde mi předkládal své nové rukopisy a stěžoval si na situaci v Akademii věd...

Ještě letos na jaře jsem mu s radostí psal, že jsme znovu s kolegy s UPOL oprášili záměr vydat Dějiny estetiky a v létě na tom budeme pracovat. Nevím ale, jestli se to už k němu dostalo... tentokrát (a poprvé) už se neozval, což by nikdy dřív neudělal.

Moc Vám, milý pane doktore, za všechno děkuji a nikdy na Vás nezapomenu.

VŠ, 10. 7. 2024